

פרוטוקול מס' 4/ב'

מסיבת ועדת הפנים
שחתקיימה ביום ג', י"ד בכסלו תשי"ג
(2.12.52) - בסעה 8.30

נוכחים:

- נ. חת - יו"ר
- ע. אסף
- מ. אדם
- י. יסעיה
- ד. חפחן
- א. כלפון
- ח. לנדאו

מוזמנים:

- מר דוטנברג - מסרד הפנים
- מר סוחטמן -
- מר סילברסטון
- מר זילביגר - מסרד המספטים

- מר ברמן
 - מר אוסטרובסקי
 - מר פרנקל
- מחדרה { מרעננה { מגדרה {
- ב"כ חבר השלטון המקומי.

סדר-היום:

- (א) סיום הדיון בחוק לתיקון פקודת העתונות תשי"ב - 1952.
- (ב) המסך הדיון בהצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 2) תשי"ב - 1952.

היו"ר נ. חת:

אנו עוברים לדון בסעיף א' של סדר-היום, חוק לתיקון פקודת העתונות. אני מסער סמו סילברסטון ממסרד הפנים יוכל למסור לוועדה הסברים בקטר לזה.

מר סילברסטון:

בפרוטוקול מיסיבת ועדת הפנים סיום כ"ב באב סיכמ יו"ר הוועדה מר ספיר כדלקמן: (ראה ע" 6). בהתאם לכך מובאת עכסיו ההגהה האחרונה, וזה נותן לנו את האפשרות לדון היום בתיקונים הסופיים בחוק.

היו"ר נ. חת:

עד כמה שאני זוכר נרשמה הסתייגות לחבר הכנסת ספיר וורהפטיג. חבר הכנסת ורהפטיג אמר שלא יוכל לבוא ליסיבה אולם, בקט זכות הסתייגות ביחס למספר ההעתיקים הנסלחים אל המוסדות.

מר סוחטמן:

עד כמה סידוע לי לא הסתתף מר ורהפטיג ביסיבת הוועדה אסתקד, ולא ידוע לי על הסתייגות זו.

ז"ע

היו"ר ג. חת:

עד כמה שאני זוכר נרשם הדבר בפרוטוקול, אך יתכן שאני טועה בענין זה. על-כל-פנים ישנה הסתייגות כזו של חבר הכנסת ורהפטיג, זה עתה סאלתי אותו במזדרון הכנסת ביחס לזה שהוא ענה לי בחיוב. יתכן מאד, כי הוא מסר את הסתייגותו שלא כחבר הוועדה.

אני מציע לעבור לדיון על הנוסח המתוקן של החוק.

מר סילברסטון:

1. פקודת העתונות /1 תתוקן כך: -
(א) בסעיף 8 -

(1) בסעיף קטן (1) במקום המלים "שתי העתקות מכל גליון למסרד המזכיר הראשי ועוד שתי העתקות למוטל המחוז" יבואו המלים "העתקה אחת לגבזן המדינה, אחת לספריית הכנסת, אחת למסרד הפנים, אחת למסרד החליכון והתרבות ואחת למטובה על המחוז, ואילו "שתי העתקות לבית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי".

ח. לנדאו:

על-חשבון מי מסלוח הכוללים?

מר טוחטמן:

בודאי על-חשבון ההוצאה.

ח. לנדאו:

אני חושב כי אין זה הגיוני להטיל מעמסה נוספת על ההוצאה בקשר למסלוח החומר. אני מציע כי מסלוח החומר לטירה זו יהיה פטור מתשלום בולים.

מר טוחטמן:

לא תמיד בערכת החלוקה של העתונים על-ידי הדאר, ברוב המקרים יש למערכות מחלקים.

היו"ר ג. חת:

האם אפשר לרכז את מסלוח החומר למוסד ממסלול אחד ולחסוך על-ידי-כך בהוצאות המסלוח?

מר טוחטמן:

אפשר לקבל זאת לגבי הפריודיקה אבל לא לגבי העתון היומי. העתון היומי דרוש במהירות המכסימלית, אחרת הוא נדון לגבזן. גם אם ימסר החומר למוטל המחוז, ודי הכוונה היתה רק לאותו המחוז שבו העתון מופיע, אולם רוב הפריודיקה אינה מרוכזת דווקא באותו מחוז.

נוסף על כך אינני יודע אם במסכותה של מחלקתנו לדון בענין שחרור זה.

היו"ר ג. חת:

אני מציע שאותן מערכות העתונים אשר אין להם הפצה מסלוח ימסרו את החומר למוטל המחוז. אשר לחסך שהחומר לא יגיע בו ביום, לדעתי אין זה מיועד לקריאה אלא יותר לגבזן ולביקורת ומשום כך אין חסיבות כל-כך במהירות המסלוח.

מר טוחטמן:

עד היום לא נשמעה כל תלונה מצד הצבור ביחס למסלוח החומר ומשום כך, לדעתי, אין לעורר שאלה זו.

ח. לנדאו:

לדעתי, מבחינת ההגיינות הצבורית צריך להתחשב בזה. אינני רואה בזה יחס טוב לזו המסלוח המטילה על מפעלים, שלכאורה הם מפעלים מסקיים, שרות הינם.

הייתי רוצה בהזדמנות זו לשאול את מר סילברסטון מהו המצב בארצות אחרות?

מר סילברסטון:

בארצות אחרות אין זו שאלה כספית, אלא שאלה פרינציפיונית בעיקר. המוציא לאור שולח את חומר

על חשבוננו הוא.

היו"ר ג. חת:

אני מציע לחבר הכנסת לנדאו שיסמור לו זכות הסתייגות בנקודה זו.

ועדת הפנים
2.12.52

ז"א

זכות הסתייגות שמורה לחבר הכנסת לנדאו בשאלת משלוח החומר.

היו"ר נ. נתן:
אנו עוברים לסעיף קטן (2):
"בסעיף קטן (2), במקום המלים "שני פונטים" יבואו המלים "עשרים וחמש לירות";

היתה הצעה לקבוע את הקנס ל-50 לירות, אולם התפסרו על 25 לירות.

ח. לנדאו:
אינני מציע לוועדה לשנות את סכום הקנס מאחר שהקנסות האחרים אשר שונו - נעשו מתוך אספק כספי; אינני רואה אספקט זה בגורמה זו, פה השאלה היא סימלית גרידא ואין צורך לדעת, לשנות זאת.

היו"ר נ. נתן:
את הקנס קובע השופט, בחוק זה ניתן המכסימום של 25 ל"י.

ח. לנדאו:
אני מקבל זאת.

היו"ר נ. נתן:
בסעיף 24 - הנוסח המתוקן הוא כדלקמן:

(1) במקום הערת השוליים תבוא הערת שוליים זו: "חובה למסור העתקות ספרים";

היו"ר נ. נתן:
בדצוני לשאול את מר שוחטמן מה היתה הערת השוליים הקודמת?

מר שוחטמן:
הערת השוליים הקודמת היתה: "יש למסור למנהל מחלקת החינוך ולמושל המחוז העתקות מספרים" נאנו מציעים לשנות זאת: "חובה למסור העתקות ספרים".

היו"ר נ. נתן:
אני מציע את השינוי כדלקמן: במקום הערת השוליים "יש למסור למנהל מחלקת החינוך ולמושל המחוז העתקות מספרים" תבוא הערת שוליים זו: "חובה למסור העתקות ספרים".

ההצעה - התקבלה.

סעיף 24, סעיף קטן (2):
"בשורה הראשונה ובשורה השלישית יימחקו המלים "שתי העתקות";

אני מסער שתיקון זה בא בעקבות הדיון בוועדה.

סעיף 24, סעיף קטן (3):
"בשורה השביעית ובשורה השמינית, במקום המלים ע"י המדפיס למנהל מחלקת החינוך, ועוד העתקה אחת למושל המחוז שבו נדפס הספר" יבואו המלים "על-ידי המוציא לאור העתקה אחת לגנזך המדינה, אחת לספריה הכנסת, אחת למשרד הפנים ואחת למשרד החינוך והתרבות, ואילו "שתי העתקות לבית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי";

זכות
לגבי סעיף זה - נדשמה/הסתייגות לחבר הוועדה מר ספיר, ולחבר הכנסת לנדאו.

אני מסער שהוועדה ישנה בזמנו ודנה בכל הפרטים הללו וקבלה הסברים ביחס אליהם.

ז"ל

סעיף קטן (4): "בשורה התשיעית, במקום הפסיק
תבוא נקודה, וכל קטע האריך שלאחריו יימחק";

אחרי 24 ינוסף וסעיף זה:

"רשימות ספרים 24א" (1) כל מדפוס חייב להמציא למסד הפנים, תוך
שבועיים מיום 31 במרס, 30 ביוני, 30
בספטמבר ו-31 בדצמבר של כל שנה, רשימה
של כל הספרים וחלקי הספרים שהודפסו בבית
דפוס במסך רבע הסנה הקודם.

(2) העובר על סעיף קטן (1), דינו - קנס עד
עשרים וחמס לירות.

לגבי סעיף קטן (4) ברצוני לסאול מהו הקטע שצריך
לחמק?

הי"ד נ. חת:

מר שוחטמן:

אחרי המלים "ממכס הדפוס" תבוא נקודה במקום פסיק,
וכל הקטע: "ולמרות כל הסכם (אם הספר יוצא על-ידי
מו"ל) בין המדפיס ובין המו"ל של הספר: המו"ל או אדם אחר שהמדפיס עובר
מצלו חייב להמציא לו במסך זמן נאות לפני תום החודש הב"ל, את כל המפות,
הצלומים והפיתוחים שיהא לו צורך בהם כדי לאפשר לו לקיים את הדרישות
המפורטות לעיל." - יימחק.

הי"ד נ. חת:

מאחר שאני רואה בתוספת זו סעיף חדש, כי החובה
למסד רשימת ספרים שהודפסו לא היתה בהצגת החוק
שהועברה אל הוועדה בקריאה הראשונה, וכן אינה כלולה בחוק היסודי, אני
מתנגד לזה. אני רואה בשיטה זו הפליכת המדינה לבירוקרטיה מיותרת.
אני עוד יכול להבין כאשר באים ומחייבים סוחר לרסום סחורות שבפיקוח,
אולם איצני מבין בטום פנים את הטעם שבפיקוח על רשימת ספרים. לטם מה
אמצעי הטיטור המיוחדים לגבי דבר שאין כל צורך בו?

אני מבקש מאת חברי הוועדה להעביר את סעיף 24א

אל ועדת הכנסת.

מר שוחטמן:

שאלה זו התעוררה בזמנו בוועדת הפנים על-ידי מר
ספיר. הבעיה היתה זו, שבעקבות התנאים הכלכליים
במדינה הגענו למצב כזה, ומי שקרוב לעניינים אלה ידע בודאי, שמדפיסים
עתה בבתי-הדפוס גליונות גליונות ולא ספרים שלמים. בזמנים כתיקונם היו
הספרים מודפסים בשלמותם בבית דפוס אחד - לא כן היום, וגליון אחד יכול
להיות מודפס בבית-דפוס פלוני וגליון אחר בבית-דפוס אלמוני, וכתוצאה מכך
ימסור כל בית-דפוס גליונות בודדים ולא ספרים מכורחים.

ד. הכהן:

אין ברצוני לנבוע בעצם שאלת הפרוצדורה אשר עורר
אותה יו"ר הוועדה מר חת. אגע בנקודה אחרת אשר
הזכיר בדבריו והיא שאלת הטיטור. לדעתי, דבריו אינם הגיוניים בנקודה זו
כי המטרה היא כהחלט הגיונית ויכולה לשמש לטטחים רבים, כגון, בטטח הסיכום
הסטטיסטי, בטטח החיפוש אחד מקורות השוק השחרר של הנייר ולעוד דברים רבים.
איצני רואה כזה כל דע ואין כל טיבה לטלול זאת בטעה שאין הדבר גורם נזק
למיטהו.

הי"ד נ. חת:

כפי שעייצתי בפרוטוקולים הקודמים מצאתי שהתעורר
פולמוס ביחס לתאריך העברי והגריגוריאני. על-כל-פנים
נקבע בהצעה זו התאריך שנקבע ואני מציע לקבל זאת.

כמו"כ אני מציע לקבל את הסעיף כולו - כפוך להצעתי
לפנות אל ועדת הכנסת, אם אין זה מטמט נושא חדש.

אנו עוברים לסעיף (ד): "בסעיף 25, תימחק המלה "הפקיד".
זה נעשה בהתאם לסינויים הב"ל.

(ה) במקום סעיף 27 יבוא סעיף זה:

27. כל מוציא לאור שאינו מוסר העתקה מכל ספר, או מכל מהדורה חדשה של ספר, בהתאם לסעיף 25 דינו - קנס עד עשרים וחמט לירות;	עבטו של מוציא לאור שאינו מוסר ספרים
---	-------------------------------------

(ו) סעיף 28 - בטל.

אני מניח שהוועדה יטבב ודנה בכל הסעיפים האלה ואין צורך לחזור על כך.

בזה עברנו על חוק זה ואנו דושמים בו הסתייגויות לחברי הכנסת סטיר, לנדאו, ורהפטיג. סעיף 24א - כפוף לפניית יו"ר הוועדה נ. חת, אל ועדת הכנסת.

אנו עוברים לסעיף השני בסדר-יומה של הוועדה:

המסדר הדין בחוק תיקון תקודת העיריות (מס' 2) - תשי"ב 1952.

היו"ר נ. חת:

ברצוני להזכיר לחברי הוועדה, כי אנו חוזרים עתה לדיון אשר הוועדה התחילה בו עוד לפני חדשים אחדים, חוק שהועבר אליה על-ידי מליאת הכנסת לקריאה שניה ושלישית. לפני הפגרא החלה הוועדה לדון בחלק השני של החוק והחליטה להזמין את באי-כח חבר השלטון המקומי, על-מנת לשמוע את הצעותיהם ודעתם בקשר לזה. בהתאם לכך נכנס לשאלה.

הוזמנו לישיבה זו באי-כח חבר השלטון המקומי מר פרנקל מגדרה, מר אוסטרובסקי מרעננה ומר ברמן מחדרה. אני מקדם אותם בברכה.

מר ברמן:

בראש בראשונה ברצוני להודות על ההודמנות שניתנה לנו לחוות דעתנו, אם כי אני צריך לדייק ולומר שאין זו דעת חבר השלטון המקומי בשלטותו, הכולל 64 רשויות מקומיות, כי אם חוות-דעת מספר חברים בתוך ההנהלה של חבר השלטון המקומי. עליך לציין כי אנו מחייבים מאד את יזמתו החדשה של משרד הפנים לחלק זה של שינויים בתוך תקודת העיריות, אם כי אין ספק בדבר שישנם הרבה סעיפים בחוק היסודי שצריך לדון בהם. אנו רואים בהצעות אלה רק פתרון חלקי לכמה וכמה בעיות חוקתיות מוניציפליות. אם נקח בחשבון שוועדת הפנים של הכנסת דנה בהצעת חוק זו מאז ה-27 בפברואר, אשר מאז עברו כבר תשעה ירחי-לידה, אטמח מאד אם תסיים הוועדה את הטיפול בחוק זה ותקדים עד כמה שאפשר את קבלתו, כי ערך רב לו בשטח המוניציפלי.

ועתה אעבור לסעיפי החוק, בהתאם לסדר הסעיפים.

לסעיף 60, סעיף קטן (א), נראה לנו כי עצם השם "ועדת הנהלה" אינו קולע למטרה. ואינו נכון גם מבחינת התוכן; אם נתרגמו מהמחשב האנגלי "אכזקיוטיב קומיטי" הרי נראה שאינו קולע אף פעם בטקרה זה.

אנו מציעים כי בסעיף זה יהיה כתוב "למועצה תה הנהלת העיריה"...

כמו"כ נראה לנו שהמלים "שתפקידה לנהל את עניני המועצה" אינם מתאימים, מאחר שקיים בחוק היסודי של חוק העיריות סעיף 59 המגדיר במקצת סמכויות ראש העיר. התפקיד של ניהול עניני המועצה, צריך להיות, לדעתנו, שמור לראש העיריה, אחרת עלול הדבר להביא לסתירות ולא-הבנות רבות.

כמו-כן אנו מציעים למחוק את המלים "ולהטביח שהחלטות המועצה יוצאו אל הפועל כדין". בהתאם לסעיף 59 של החוק היסודי מפורטות סמכויות ראש העיר וגם יכולה להיווצר סתירה רצינית.

לסעיף 60, סעיף קטן (ב), כאן נראה לנו תיקון סגנוני בלבד, אנו מציעים להעביר את השורה הראשונה מסעיף 60ה (א) (עמוד 122) ראש העירייה יהיה בתוקף משרתו יושב-ראש בוועדת ההנהלה אחרי המליטה; ועדת ההנהלה תהיה מורכבת מראש העירייה, כך שהנוסח החלש יהיה כדלקמן: "הנהלת העירייה תהיה מורכבת מראש העירייה שיממש יו"ר שלה, מסגניו, ומחברי מועצה אחרים שייבחרו על-ידי המועצה".

לסיפא אנו מציעים: "ובלבד שמספר חברי הנהלת העירייה לא יעלה על מחצית מספר חברי המועצה".

לסעיף 60 סעיף קטן (ג). סעיף זה נראה בעיני אחד הסעיפים היסודיים והצעתנו היא: "המועצה רשאית לקבוע, באישור שר הפנים, לחברי הנהלת העירייה ולחברי מועצה אחרים, למעט ראש העיר וסגניו המקבילים מסכורת לפי סעיף 53(1) - תלויים בעד מילוי תפקיד מסויים בעירייה. אישורו של שר הפנים יינתן עם אשורו על תקציב העירייה, וכחוספת: לא יקבל חבר הנהלה או חבר מועצה שכר בעד השתתפות בישיבות מועצת העירייה, הנהלתה וועדותיה, אלא אם יוכיח, כי בהיותו מתפרנס מעבודה שכירה גרמו לו ההשתתפות בישיבות הפסד כספי". יש לקבוע כללים לתשלום עבור השתתפו.

ד. הכהן: אם החלק השני של הצעתך, מר ברטן, גורס תשלום בעד מילוי תפקיד מסויים בעירייה בשעה שנגרמו הפסדים כספיים למתפרנס מעבודה שכירה על-ידי ההשתתפות בישיבות אלה - פירושו של דבר שכולם יכולים להתפטר ממשרותיהם ולקבל תפקיד בשכר.

מר ברטן: לשאלתך, חבר הכנסת הכהן, עלינו לסמוך על כך, שכולם יהיו אחראים לקופת הציבור ושהמועצה תחלק תפקידה בנאמנות. מועצה אשר לא תנהג לפי כלל זה לא תתקיים, כי לא תקבל אישור מאת שר הפנים.

לגבי סעיף 53 - אנו מציעים את השינוי כדלקמן: ראש העיר וסגניו - ומספרם לא יעלה על שנים - ושאים לקבל שכר מקופת העירייה כפי שתקבע מועצת העירייה.

היו"ר נ. חת: הוועדה אינה מטפלת כרגע בסעיף 53, זה נושא חדש לגמרי.

מר ברטן: אם אין אפשרות לתקן זאת בסעיף 53, אני מציע לשלב זאת בסעיף 60, סעיף קטן (ג).

היו"ר נ. חת: העדתך נדחסה. אם תמצא הוועדה לנכון לכלול זאת בחוק - ייעשה הדבר.

מר ברטן: אשר לסעיף 60א' סעיף קטן (א) (ועדת הצעות), אנו עומדים על תיקון סגנוני כך שבמקום המלים "ועדת הצעות, תקרא הוועדה בסם: "ועדת הצעות ומכרזים".

היו"ר נ. חת: מה ההבדל בין הצעה למכרז? עד כמה שידוע לי תרגומה הסדוויק של המלה "מכרז" הוא: הצעה.

מר ברטן: הנוהג ברשויות המקומיות הוא, שרק לגבי סכומים קטנים יכולה להיות הצעה, בדרך כלל צריך להיות מכרז, המחייב את פרסומו בעתונות.

היו"ר נ. חת: מובן, ולדעתי הצעה זו יכולה להתקבל.

מר ברטן: אני עובר עתה לפרדס די מסתך ודי קשה, הוא ענין ועדה חקלאית, סעיף 60ב' סעיף קטן (א). מיותר להגיד שיש ערך עצום ליזמה זו של מסדר הפנים ביחס לוועדה חקלאית בעירייות, ובעיקר במחשבות הגדולות, אולם ברצוני להעיר הערות אחדות מתוך נסיוני הרב בשטח זה.

ז"ל

אני מציע לקבל את הגדרת "חקלאי" כדלקמן:
חקלאי פירושו - מי שהוא תושב המקום ובעל שטח אדמה חקלאית של דונאם
אחד לפחות, בעבוד שלחן, שאינה מוחזקת בידי אחר, וכו'...

היו"ר נ. חת: האם אינך סבור מר ברמן שטספיקות המלים: שאינה מוחזקת
בידי אחר?

מר ברמן: לדעתי יש להגדיר בפירוש "מי שהוא תושב המקום", כי
ישנם מקרים הן שחקלאי גר בתל-אביב, למשל, ויש לו
אדמה במקום אחר, פירוש הדבר שאותו חקלאי יכול לבסוע במקום למקום
ולבחור בוועדה חקלאית; אנו רוצים למנוע זאת.

ביחס לשטח האדמה, זוהי שאלה שללא ספק שנויה בחלוקת
דעות גם בינינו. אולם מתוך רצון לעודד את החקלאות נראה לנו שהקווליפיקציה
של שני דונאם לגמרי אינה נכונה. אנו מציעים דונאם אחד לפחות ובעבוד
שלחן, ולא שטח אדמה סטגדלים עליה עץ אחד וקצת ירקות. גם בוועדה המרכזית
אשר נבעה בנקודות אלו התקבל בערך נוסח זה.

לסעיף 60ב' סעיף קטן (ב) נראה לנו, כי במקום המלים
"שר הפנים רשאי להורות" יבואו המלים: שר הפנים יורה.

לסעיף 60ב', סעיף קטן (ג) (1), אנו מציעים,
את הנוסח כדלקמן: מספר חברי הוועדה לא יעלה על תשעה. את מספר
חברי הוועדה תקבע המועצה.

לסעיף 60ב' סעיף קטן (ג) (3) אנו מציעים להבטיח
סגנים לנציגי החקלאים, כך שהנוסח יהיה כדלקמן: "נציגי החקלאים לוועדה
והסגנים יילכסו במקומם לוועדה במקרה והנציגים או אחד מהם יחדל לשמש
כחבר בוועדה, ייבחרו באספה הכללית של החקלאים שתקרא, וכו'..."

מה שהחוק אינו מגדיר בסעיף זה, ואני מודה שלא היה
הסיפק בידינו לקבוע הצעה ברורה ביחס לזה, הוא ענין הקוורט. לא יתכן
שלא תהיה הגדרה חוקית ביחס לקוורט של אספת חקלאים הבוחרת בנציגים
לוועדה החקלאית. אנו מציעים, איפוא, לקבוע כאן קוורט אשר נדרש לקיום
האספה ולהורות מה יעשו במקרה ובאספה הראשונה לא בתאסף הקוורט הנדרש.

לסעיף 60ב' סעיף קטן (ה), נוסח החוק אומר: ועדה
קיימת תמשיך בתפקידה עד שתורכב ועדה חדשה. לדעתי, נוסח זה מסוכן במקצת,
ויש להבטיח בחוק את ההגדרה ביחס למינוי ופילסור הוועדות. מסוט כך אני
שוב חוזר מסמגרת של הצעה זו ומציע את הנוסח כדלקמן: לא התקיימו בחירות
לפי סעיף 60 (ג) (3) - תמנה המועצה את הוועדה."

לסעיף 60ב' סעיף קטן (ח): אנו מציעים כי אחרי
המלים "הוצאת ההחלטה לפועל" יבואו המלים: שר הפנים יחליט בערעור תוך
התייעצות עם שר החקלאות, לא החליט השר בערעור בסך 30 יום, ושאינו
המועצה להוציא לפועל את החלטתה.

לסעיף 60ה', סעיף קטן (א) - יש למחוק את המלים
"ראש העיר יהיה בתוקף שירותו היו"ר בוועדת ההנהלה", בהתאם לתוספת
שהצעתי בסעיף 60 סעיף קטן (ב).

לסעיף 60ה' סעיף קטן (ב) אני מציע כי במקום המלים
"תכריע דעתו של היו"ר הוועדה" יבואו המלים: תכריע המועצה. ביחס לזה
ישנם חילוקי דעות רציניים ביחס לזכות ההחלטה של היו"ר ומסוט כך קשה
לקבל את הסעיף כנוסחו.

לסעיף 60ו' - נראה לי פשוט להגיד "לבטל" ולא "לפטר".

לסעיף 60ח' נראה לנו שצריך להוסיף אחרי המלים
"ועדת הנהלה" את המלים "או של ראש העיר". כי מבחינה טעמית לא יתכן
שלאש העיר לא תהיה סמכות זו. נוסח החוק כפי שהוא שולל לגמרי סמכות
זו, דבר שעלול לגרום לתקלות.

ועדת הפנים
2.12.52

ז"ל

הערה אחרונה לגבי סעיף 98, פסקה (26ב).
אני מציע כי אחרי הטלים "כל ענין אחר בעל ערך חקלאי" ייכנס נוסח
מפורט יותר, שיוכח על-ידי משרד הפנים בהתייעצות עם משרד החקלאות.
נכון שעניני הסקאה, מרעה ומניעת סחף הם מן הדברים הבולטים בטיפול
של ועדה חקלאית, אולם ישנם דברים רציניים רבים אחרים שאינם כלולים
בחוק כגון: עניני סים, עניני ניכוז, יסירה וכו'.

בזה סיימתי ואני מודה לחברי הוועדה.

מר אוסטרובסקי: יש לי הערות מעטות ואתחיל בסעיף 60, סעיף קטן
(ב). נראה לי שאין לקבוע כאן סיניסום אלא מכסיסום;
"ובלבד שמספר חברי הוועדה לא יעלה על מספר מחצית חברי המועצה".

לגבי סעיף 60 סעיף קטן (ג), הדן בשאלת התשלום
בעד השתתפות בישיבות הוועדה, אני מתנגד לדעתו של מר ברטן. אני
מתנגד לכך שיקבע מיהו ייערין למי יש הפסק ולמי אין הפסק. אם נקבל
את העקרון של תשלום, אני מציע תשלום בעד השתתפות בישיבות הוועדה;
או לכולם או לאף אחד.

ביחס לסעיף (ט) "ההכנסות מרזונות, הוטלו על
אדמה חקלאית, יוצאו בשלימותן לענין חקלאי" ברצוני לנסק את התנגדותי.
בזמנים קודמים יתכן היה ביטוק מסכום לגבי סעיף זה, בשעה שהיו קיימות
שתי ועדות חקלאיות בארץ, בחדרה ובפתח-תקוה, והיה צורך לתת שניהן לחקלאים
כדי שהפעולה תעבור לידי המועצה. כיום אין שאלה כזו ולהגביל את ההכנסות
מהרזונה שהוטלה על אדמה חקלאית בשלימותה לענין חקלאי לא יתכן ולא
הגיוני, כי יש למסל מקרים של גבנות, או של יסירה אחר ההכנסות
מהחקלאות אינן מכסות הוצאות אלה ויש צורך להוציא הרבה יותר מן
התקציב הרגיל. לדעתי, סעיף זה סיותר כיום.

מר פרנקל: ברצוני לעמוד על פירוש המושג "חקלאי" בסעיף

60ב, סעיף קטן (א). אני חולק על נוסח זה
ומציע לפחות 5-10 דונאם, כי מי זה לא יטע בדונאם או בשני הדונאמים
שליד ביתו כמה עצים על-מנת שיבחר לוועדה חקלאית? לדעתי, 5 דונאם
מספיק כבר מסק עזר, שחלק מפרנסת החקלאי באה ממנו.

ביחס לסעיף 60ב סעיף קטן (ג) (1) (2) בו נאמר, כי
"מספר חברי הוועדה יהיה ניתן לחלק לשלושה ויחולט עליו באסיפה כללית
של החקלאים שתכנס לפי פסקה (3); חברי הוועדה יהיו - שני שלישים של
בציגי החקלאים, שיבחרו לפי פסקה (3), ושליש אחד שייבחר על-ידי המועצה
ושאחד מהם, לפחות, יהיה חבר המועצה. כל חברי הוועדה יהיו חקלאים,
פרט לאחד שהוא יכול להיות לא-חקלאי, אם הוא חבר המועצה שנבחר על-ידי
לוועדה." ברצוני לשאול לסם מה לכלול בוועדה חקלאית אפילו אחד שאינו
חקלאי?

לגבי סעיף ח' - אני מציע לבטלו, על-ידי כך שנקבע
שאין המועצה רשאית לספל בענינים חקלאיים אלא ועדה חקלאית בלבד.

הי"ר ג. חת: אני יכול להבין אם תאמר זאת בסדר הפוך, שהוועדה
דנה ומחליטה והמועצה רשאית לערער על החלטה.
הערעור יכול להיות מבחינה תקציבית או מכל בחינה אחרת, אולם האם יש
לסלול גם את הערעור, לפי דעתך?

מר פרנקל: ברצוני למנוע בחוק כל מעצור לעבודת הוועדה
החקלאית בין שהוא בא על-ידי ראש העיריה ובין שהוא
בא על-ידי המועצה.

הי"ר ג. חת: אני מניח שיש שאלות לחברי הוועדה, אך קודם כל
אבקש את מר ברטן לוטר מה שיש לו ביחס להשקפת מר
פרנקל ביחס להגדרת חקלאי.

ועדת הפנים
2.12.52

טר ברטון: הנסקתו של טר פרנקל אינה קובעת, שחקלאי בחשב
מי שיש לו אדמה חקלאית, בעבוד, יותר מדונם אחד.
הוא טוען, כי שטח זה ששטח אדמת בנין. לדעתי סעיף 101 של החוק
אינו מגדיר זאת כך. אני עוד הרחקת. וקבעתי שתי קווילפיקציות
ביחס לזה: אדמה בעבוד, ואדמת שלחין. לדעתי יש לתת את האפשרות
והזכות הזו גם לחקלאי שיש לו דונם קרקע אחד אשר מנוצל כאדמה
חקלאית.

היו"ר נ. חת: סעיף 101 מגדיר זכות זו. פירושו של דבר שטר
ברטון מציע לסיים עם "אדמת שלחין", זאת-אומרת
שיער לא יכנס למסגרת זו, שטח בעלי-חיים לא יכנס ואף פלחה לא
תכנס. אחר-כך מוסיף טר ברטון ומציע עבוד פרטנטי. מה פירוט
פרטנטי? החוק המנוצע אומר "ושהיה בעלה או מחזיק בה ששת החודשים
שקדמו ליום הקובע". אם למשל, לא זרע החקלאי במשך חצי שנה פלחה
האם לא יכלל בגדר חקלאי?

טר ברטון: אני מצמצם טושג זה ואומר, כי בהתאם לחוק התוקף
לול, או אדם שיש לו כמה עצי אקליפטוסים אינו
בגדר חקלאי.

טר אוסטרוונסקי: אני תומך בהצעת החוק כפי שהיא; אם נקבע
כי לאדם אשר יש דונם אדמה אחד תהיה זכות
הבחירה - אנו נעשה טכל הענין הזה חוכאנואליטולא, כי הרי אדם שיש
לו דונם אחד אינו מתפרנס משטח זה; אסתו וילדיו מעבדים את האדמה
ואין לכלול אותו, לדעתי, בגדר חקלאי.

היו"ר נ. חת: ברצוני לעורר שאלה אשר נגע בה טר ברטון ואני
מניח עוד כמה חברים תומכים בדעתו.
טר ברטון הציע כי הקמתה של ועדה חקלאית לא יהיה תלוי בשקול דעת
טר הפנים, מדוע צריך הדבר להיות תלוי בדריסת שליש מחברי הסועצה?
מדוע לא נמסור לחקלאים עצמם את הזמה בסטח זה, או בגדיר את הקמת
הוועדה החקלאית לגביל כל סויבה שליש בה X דונמים, או לגביל טושג שיש
בה מספר סטויים של חקלאים?

טר ברטון: אני בהחלט תומך ברעיון זה, אולם אני חושב כי
קשה יהיה להגביל זאת למספר דונמים ולמספר
חקלאים. יש לפעמים מקום שאין בו הדבה חקלאים ולעומת זאת יש אדמה
חקלאית טובה שיכולה ללכת לטמיון. על-כל-פנים אני תומך ביזמה של
סלטון מקומי.

טר רוטנברג: בהתאם להגדרה שקיימת עכשיו בחוק לבנין בתים
ואדמה חקלאית אין, לדעתי, כלל צורך להצביע
כאן על מספר הדונמים, כי כל שטח הנמצא ססביב לבנין שהוא גינה
אינו בחשב כאדמה חקלאית, אלא כאדמת בנין. אבן הבוחן נקבעת כאן
על-ידי ועדת הערכה של העירייה אשר קובעת את גובה הטס ביחס לסטח
בנין וביחס לאדמה חקלאית.

אשר להעדות טר ברטון ביחס לוועדת הנהלה, אני מקבל
את הצעתו: הנהלת העירייה. כמו כן הציע לסחוק את הסלים "תפקדה לנהל
את עניני הסועצה". אני מתנגד לזה וחושב שעל-ידי כך נרוקן את הנהלת
העירייה טכל תוכן.

היו"ר נ. חת: לדעתי צודק טר ברטון מאחר שסעיף 59(1) קובע
בפירוט כי זהו תפקידו של ראש העירייה, ואז או
צריך לבטל סעיף 59 או שאין כל הגיון בדבר. שאירך גיטא טוען טר
רוטנברג שלסעשה, אם יימחק קטע זה, אנו מדונמים את סטכויזת ההנהלה.

טר ברטון: הבעיה אינה פטוטה ולא נוכל לפתור אותה
בקלות. אני רואה את נקודת הכווד בהנהלת העירייה
הטהווה גוף בינים, וטורכבת באופן פרופורציוני בהתאם
להרכב הסועצה- בכך, ש"תמלא כל מיזמה אחרת שתטיל עליה הסועצה".

ועדת הפנים
2.12.52

ז"י

ע. ארם:

להערתו של מר אונטרובסקי לסעיף 60' סעיף קטן (ט): האם אינך חושב, שבהתפתחות המוניציפלית של מטרות יכול להווצר מצב כזה, שהחקלאים מהווים מיעוט ופיתוח חקלאות מחייב הוצאות מוניציפליות גדולות. אם נסחוק את ההגדרה שבסעיף קטן (ט) - בהתאם להצעתך - נוכל לקבל גם מצב הפוך, שהרוב מתוך אינטרסנטיות אין, למשל, שטירת פרדס טענית אותו וכתוצאה מכך יופקרו ענייני החקלאות. סעיף זה, לדעתי, טבן על כך.

מר אונטרובסקי:

אביא לדוגמא עובדה. כיום כאשר צריכים לחפור באר עולה לנו הדבר 25000 ל"י לעומת 1000 ל"י הכנסות מארנונה שהוטלו על אדמה חקלאית. כיצד אפשר לכסות הוצאה זאת?

היו"ר נ. חת:

אפשר לכתוב: מבלי שהדבר מצטצם את זכותה של מועצה להוסיף לזה.

מר אונטרובסקי:

לזה אני מסכים.

מ. ארם:

לגבי סעיף 60, סעיף קטן (ג)(3), לדעתי ישנה כאן פרוצדורה מסוימת ומיותרת לגמרי. לשם מה נחוץ שנציגי החקלאים לוועדה ייבחרו באסיפה כללית של החקלאים שתיקרא על-ידי פקיד הבחירות לאחר הוצאת הפנים וכו'. אני מציע: "נציגי החקלאים ייבחרו באסיפה כללית". מר ברמן עורך שאלה זו והציע גם כן להשמיט את המלה "רשאי" לגבי סעיף 60' סעיף קטן (ב).

מר אונטרובסקי:

להערת חבר הכנסת ארם. אין ברצוני להכנס לשאלת הפרטים, אלא לעמוד על הבעיה מתוך אספקט כללי. אולי עוד נשכח פעם ונדון בדבר מהו תפקיד הרשויות המקומיות, לא רק לגבי הבחירות בסעיף זה, אלא בשאלה בכללה. לדעתי, בוטלה האוטונומיה הזו במשך השנתיים האחרונות, לא שאלו את פי המועצה וזה אשר הביא לכל הקטסטרופה בה אנו נמצאים כיום, זה אשר הביא היום למצב של התמוטטות, למצב בו מבטיחים ואין מקיימים.

אני חוזר ואומר שכדאי לשבת ולדון במיוחד בשאלה זו ולטווע חוות דעת המועצות המקומיות.

היו"ר נ. חת:

ועדת הפנים תשמע ברצון את הבעיות בהן מתלבט חבר השלטון המקומי. כי את מי תשמע

אם לא אתכם?

אני מודה לכם מאד.

הישיבה הבאה תתקיים ביום ג' הבא, כ"א בכסלו; פנו אל ועדת הפנים ב"כ הוועדות החקלאיות: מר פרנק טחדרה, מר דובינסון מפרדס חנה ומר גוטמן מכפר סבא - בבקשה להשמיע דברם ביחס לחוק זה.

מר דובינסון:

אני מציע להזמין לישיבה הבאה גם את באי-כח המרכז החקלאי.

הוחלט:

(א) הישיבה הבאה של ועדת הפנים תתקיים ביום ג' הבא, כ"א בכסלו. יוזמנו באי-כח הוועדות החקלאיות ובאי-כח המרכז החקלאי.

(ב) ביום ב', כ" בכסלו, תתקיים ישיבת משותפת של ועדת הכספים וועדת הפנים.